

oplysninger gav indtryk af, at sigtede på ny ville overtræde dyreværnsloven, hvis han fik hvalpen udleveret. Retten fandt, at der var rimelig grund til mistanke om, at den sigtede havde overtrådt dyreværnsloven, ligesom beslaglæggelsen var nødvendig for at sikre konfiskationen.

Konklusionen er efter min opfattelse klar. Politiet har allerede i dag med hjemmel i dyreværnslovens regler om pålæg og retsplejelovens regler om beslaglæggelse mulighed for at hindre en person, der har udsat dyr for grov dyremishandling, i at fortsætte hermed. At Rigsadvokaten har samme opfattelse, fremgår af en besvarelse, jeg gav til Retsudvalget, nr. 963.

Udvalget havde bl.a. anmodet justitsministeren om at oplyse, om ministeren ville gøre det muligt midlertidigt at frakende personer med en verserende dyremishandlingssag retten til at have med dyr at gøre. Som det er gengivet i besvarelsen, fandt Rigsadvokaten, at der ikke – og jeg understreger ikke – er behov for at fastsætte yderligere regler om midlertidig frakendelse under verserende sager.

Det skal naturligvis generelt sikres, at sagsbehandlingstiden i sager om overtrædelse af dyreværnsloven ikke bliver for lang, og at politiet har de fornødne kompetencer til at vurdere, hvornår der er grundlag for at anvende reglerne i dyreværnsloven om pålæg og retsplejelovens regler om beslaglæggelse. Overtrædelse af dyreværnsloven kan i mange tilfælde være vanskelig at vurdere og kræver derfor en særlig ekspertise hos politiet, der modtager anmeldelser og efterforsker sagerne. Vi har allerede taget en række initiativer for at sikre en kompetent behandling af dyreværnssager hos politiet.

I 2006 indgik vi en flerårsaftale for politiet med en række af Folketingets partier. Der besluttede forligspartierne, at dyreværnslovgivningen skulle være et af otte prioriterede indsatsområder for politiet, og at dyreværnslovgivningen skulle håndhæves ensartet og effektivt i hele landet. Som led i udmøntningen af aftalen er der i alle politikredse oprettet enheder, der behandler sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen, og for at sikre, at personalet i dyreværnsenhederne har den fornødne viden på området, har rigspolitiet i samarbejde med Rigsadvokaten og Fødevarestyrelsen gennemført særlige kurser for de her betjente.

Der er i den sammenhæng endvidere grund til at nævne, at Rigsadvokaten med henblik på at sikre en ensartet og effektiv behandling af dy-

reværnssager har udsendt en meddelelse til samtlige statsadvokater og politidirektører om behandlingen af sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen. Meddelelsen, der bl.a. indeholder et afsnit om pålæg efter dyreværnsloven, er senest blevet revideret i januar måned sidste år. Derudover er der også med henblik på at styrke politiets arbejde i dyreværnssager udarbejdet en manual til politikredsene, der beskriver, hvorledes sager om dyreværnslovgivningen bør behandles.

Endelig vil jeg gerne nævne, at et midlertidigt forbud kan have en meget indgribende virkning for den person, som det er rettet mod. Det gør sig særligt gældende i de tilfælde, hvor den tiltalte erhvervs-mæssigt beskæftiger sig med dyr, og hvor et midlertidigt forbud vil kunne medføre, at den pågældende f.eks. må afhænde en dyrebesætning på en gård, selv om det endnu ikke er fastslået, at der er begået et strafbart forhold. Det er i den forbindelse min opfattelse, at der med den gældende lovgivning, som jeg har beskrevet i dag, fortsat er fastsat hensigtsmæssige og forsvarlige regler, der sikrer en god balance mellem på den ene side hensynet til dyrene og på den anden side hensynet til borgernes retssikkerhed.

Kl. 17:17

Som jeg startede med at konstatere, er regeringen helt enig i, at brud på dyreværnslovgivningen er en alvorlig forseelse, og at vi skal sikre, at politiet har de nødvendige redskaber til at gribe ind over for personer, der ikke kan finde ud af at behandle deres dyr ordentligt. Af de grunde, jeg her har nævnt, kan regeringen imidlertid ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 17:17

Karen Hækkerup (S):

Det kommer, når alt skal gøres op, an på, hvad man vægter højest, hensynet til den borger, som altså har mishandlet et dyr, eller hensynet til dyret, som man gerne vil beskytte. Der kan jeg så forstå, at selv om ministeren forsøger at vælge en balancegang, ender ministeren jo der, hvor det er hensynet til den, som har dyret, der vægtes højere end hensynet til dyret. Sådan må man høre det, der bliver sagt.

Ministeren siger, at det er vigtigt, at sagsbehandlingstiden ikke bliver for lang. Det her forslag er jo i den her omgang fremsat af SF og Socialdemokraterne i forening, og det er et forslag,